

ముద్దు పేరు

*

గతసంచిక తవాయి

*

[డి. వీరరాఘవరావు]

ఏమి మాట్లాడుతున్నారో విందామని నిలుచున్నాడు.

“ఎక్కడికి వెళ్తున్నావు నూర్జహాన్?”

“నా స్నేహితులొచ్చేరు. మీ రిక్కడున్నారని అయనతో చెప్పడానికి.”

మాట పూర్తి అవకుండానే అతడు గదిలో ప్రవేశించేడు.

“అఖరికి “నూర్జహాన్”ని నూర్జహానిని ఒప్పుకున్నావా? శంకరం.” అని గర్వంగా అన్నాడు.

శంకరం నవ్వి ఊరుకున్నాడు. ఆ నవ్వులో ఏం అర్థం ఇమిడివుందో పాపం ఆ వెర్రిబాగుల వానికేం తెలుస్తుంది?

కాసేపు లోకాభిరామాయణం జరిగిన తర్వాత శంకరం వెళ్లిపోయేడు.

అతేళ నూర్జహాన్ పూర్వపు నూర్జహాన్ అయింది. ఆవిడ సంతోషానికి మేరలేదు. ఆ శీతకాలపు రాత్రిలో ఆవిడ గానమాధుర్యం చలిగాలిలో కలిసిపోయింది. ఆవిడనిచూసి అతను మురిసిపోయేడు.

మళ్ళీ కొంతకాలం సుఖంగా నడిచింది.

చెబుట ఊడ్చి పనిచేసి, ఆయాసంతో యింటికి వచ్చేటప్పటికి యిల్లంతా శూన్యంగా కనిపించింది. ఎంచేత? ఇంట్లో “నూర్జహాన్” లేదు. అమ్మగారు మధ్యాహ్నం డాక్టరుగారితో ఎక్కడికో వెళ్లేరు” అని నాకరు చెప్పేడు. “ఎక్కడికో మైరు వెళ్లివుంటుందని లోపలికి వెళ్లేసరికి టేబిలుమీద కవరు కనిపించింది. విప్పిచూస్తే తన “నూర్జహాన్” వ్రాసిన ఉత్తరం.

“నేను వెళ్లిపోతే మీరు చాలా దుఃఖిస్తారని నాకు తెలుసును కాని ఏం చెయ్యను? వివశురాలిని అయిపోయేను. అలాగే ఎందుకయ్యేనో నాకే తెలీదు. బాగా ఆలోచిస్తే దీనికంతా కారకులు మీరే అని తెలుస్తూంది. మీ కందుకు పుట్టిందో నన్ను “నూర్జహాన్” అని పిలవాలనే బుద్ధి? నా అసలు పేరే

ఎంతో ముద్దుగావుందే! మొట్టమొదట మీరేదో హాస్యకానికి అలా పిలుస్తున్నారని అనుకున్నాను. రానురాను మీరు అలా పిలవడంవల్ల నేనంతో అందంగా వున్నానని అనుకునేదాన్ని, ఊహాప్రపంచంలో విహరించేదాన్ని. శంకరంకూడా నన్ను “నూర్జహాన్” అని పిలవగానే నా పిపాస ఎక్కువైంది. నా సౌందర్యానికి ఒక శిరస్సు వంగింది, అందరి శిరస్సులుకూడా వంగాలని కోరేను. నాలాలసని పరీక్ష చెయ్యడానికి మిమ్మలని బాగా ఖుషి చేసేను. కాని యీ పన్నాగం ఎంతకాలం సాగుతుంది. అఖరికి మిమ్మలనివదలి వెళ్లిపోవడానికి నిశ్చయించుకున్నాను. ఈ విషయం శంకరంతో చెప్పితే మొట్టమొదట విమపడ్డాడు. అతడు వెర్రివిక్కులో పడ్డాడు. ఆడదాని చిరువక్కులో నవ్వు కనవలం, వాళ్ళ కన్నీటిలోవున్న వేడి నీటిమొగు అతని భయం మంచులాగ కరిగిపోయింది.”

అతని ముఖం చూడగానే నాకరు సంగతంతా గ్రహించేడు. డాక్టరు శంకరంగారితో వాళ్ళ “నూర్జహాన్” లేచిపోయిందని అప్పుడే వారంతా పొక్కిపోయింది. కాస్సేపటికి యిరువహారుగువారు వచ్చేరు. ఓదార్చడానికో లేక వేళాకోళం చెయ్యడానికో! ఊళ్లో పెల్లెత్తే కుక్కలకి హడావిడిట!

“ఇంటి ఆడదానికి ఇంత స్వాతంత్ర్యం ఇస్తారా?”

“ఈ నోజుల్లో స్నేహితులని నమ్ముకూడదు!”

“ఏం చెయ్యడం! భవవంతుల అచారాలు ఇలాగున్నాయి.”

“డాక్టరు ఏదో మాయపన్నేడు, పాపం, సాధువైనదే? ఏం చేస్తాం. వాడి మాయలో పడిపోయింది!”

ఎవడికి తోచింది వాడన్నాడు. అఖరికి అందరూ కలసి పోలీసువాళ్ళకి నోటీసివ్వమన్నారు. అందరూ చెప్పిన సలహాలు విన్నాడు. ఏమని నోటీసిస్తాడు. ఏం మాట్లాడకుండా కూర్చున్నాడు. పాపం, స్టా వెలిగించుకుని కాస్త టీ కాచుకుని నోట్లో పోసుకున్నాడు. పెల్లి పోయెమ్మ తీసి చదువుతూ కూర్చున్నాడు. ఎప్పుడు కళ్ళు మూసుకున్నాడో అతనికే తెలీదు.